

RLC 1 BV/RLC 2 BV

vs

MINISTER VAN JUSTITIE EN VEILIGHEID

ZAAKNUMMER: AMS 23 / 5439 WOO

Zitting 26 juni 2024 om 13.30 uur
Rechtbank Amsterdam
Afdeling Publiekrecht
teams bestuursrecht

**Pleitnotities M.A. Kaatee
namens RLC 1 BV en RLC 2 BV**

Edelachtbare,

Hierbij treft u mijn pleitnotities in de bovenvermelde zaak.

1. Inleiding

In het nieuwe, aanvullende besluit van het OM d.d. 28 februari 2024 heeft het OM voor een andere insteek gekozen dan in het voorgaande besluit op het Woo-verzoek waartegen beroep is aangetekend. In het vorige besluit meende het OM dat alle aangetroffen documenten strafvorderlijke gegevens bevatten. Gelet op de formulering van het Woo-verzoek (waarin namen van (rechts)personen zijn genoemd), zouden volgens het OM 427 documenten niet voor openbaarmaking in aanmerking komen. In het aanvullende besluit dat nu ter discussie staat stelt het OM na een nieuwe beoordeling dat 1) een deel van de documenten onderdeel zijn van een strafdossier, 2) een deel strafvorderlijke gegevens bevat en 3) een deel niet voor openbaarmaking in aanmerking komt omdat het onder het verstrekking regime van de Wet Bibob valt.

Dat roept vragen op. Waarom onthult het OM nu pas dat een deel van documenten onderdeel zijn van het strafdossier? Waarom is nu pas geconcludeerd dat een deel van de documenten onder het Bibob-regime valt? Waarom wordt nog altijd beweerd dat alle aangetroffen documenten op zichzelf als strafvorderlijke gegevens worden beschouwd terwijl het OM in het nieuwe, aanvullende besluit zélf impliceert dat het hoofdzakelijk om e-mails gaat die juist niet integraal als strafvorderlijk gegeven zijn aan te merken?

De standpunten van het OM in deze procedure wijzigen telkens, met als klap op de voorpijl de plotselinge mededeling tijdens de behandeling van het beroep op 17 januari 2024 dat een fout is gemaakt bij de beoordeling van de documenten.

De wisselende standpunten van het OM hebben mijn twijfel of de documenten waarvan het OM beweert dat deze strafvorderlijke gegevens bevatten, onder het Bibob-regime vallen of onderdeel zijn van het strafdossier, alleen maar doen toenemen. Daarom heb ik uw rechtbank per brief van 26 maart 2024 verzocht om op grond van art. 8:29 Algemene wet bestuursrecht vertrouwelijk kennis te nemen van alle stukken (aangezien ik dat zelf niet kan en mag) en het standpunt van het OM per document te controleren en te beoordelen.

2. Het OM heeft ten onrechte geoordeeld dat 199 documenten integraal onder het Wjsg- en Bibob-regime vallen, althans de gebezigde motivering is ontoereikend dan wel onbegrijpelijk

In het nieuwe/aanvullende besluit heeft het OM 399 bij zoekslagen aangetroffen en niet verstrekte documenten als volgt onderscheiden:

- 176 documenten die deel uitmaken van het strafdossier;
- 77 documenten die onder het Bibob-regime vallen;
- 122 documenten die onder het Wjsg-regime vallen; en
- 24 documenten die in de optiek van het OM binnen de reikwijdte van de Woo vallen.

Als 176 van de 399 documenten inderdaad deel uitmaken van het strafdossier, ben ik de laatste die zal betwisten dat deze documenten niet op grond van de Woo geopenbaard mogen worden. Van deze 176 documenten, voor zover dit pdf-, Txt- of Word-bestanden betreft, verlang ik echter wel informatie hoe en door wie dit is vastgesteld en wens ik een controle van uw rechtbank dat het daadwerkelijk gaat om strafrechtelijke stukken uit een strafdossier.

Voor wat betreft de documenten die volgens het OM integraal onder de Wjsg- en Bibob-regimes vallen, suggereert het OM (opnieuw) dat dit oordeel is gebaseerd op de formulering van de Woo-verzoeken.

Op pagina 13 van het nieuwe, aanvullende besluit stelt het OM ten aanzien van het Wjsg-regime namelijk: *'Door de wijze van insteek van het aanvankelijke verzoek 1 en het daaropvolgende verzoek 2 is steeds duidelijk over welke personen of rechtspersonen het gaat en dus betreffen de gegevens in de 122 aangetroffen documenten persoonsgegevens of gegevens over een rechtspersoon als bedoeld in artikel 1, aanhef en onder b, Wjsg.'* (onderstreping door MK)

En op pagina 15, in een toelichting van het Bibob-regime, stelt het OM: *'In onderhavige Woo-procedure is, mede door de insteek van het Woo-verzoek, alle eventueel openbaar te maken informatie uit genoemde 77 documenten herleidbaar tot specifieke personen en bedrijven, namelijk de door u genoemde personen en bedrijven uit uw Wob-verzoek d.d. 28 september 2021'* (onderstreping)

door MK)

Deze (wijze van) beoordeling kan niet worden gevolgd. Een Woo-verzoek wordt doorgaans niet gepubliceerd, zodat langs die weg de in het verzoek genoemde namen van personen en rechtspersonen niet voor het 'algemene publiek' kenbaar worden gemaakt. Evenmin hoeven namen te worden vermeld in het besluit dat aan de openbaarmaking van documenten ten grondslag ligt. In het Woo-besluit kan worden volstaan met een algemene formulering (bijv. "twee bedrijven in Amsterdam", of woorden van gelijke strekking), hetgeen ook met regelmaat gebeurt zo heb ik van verschillende Woo-specialisten begrepen.

Op deze manier is eenvoudig te voorkomen dat documenten herleidbaar zijn tot ondergetekende of mijn vennootschappen. Daarom kun je als OM niet zomaar stellen dat 77 + 122 = 199 documenten integraal onder het Wjsg- of Bibob-regime vallen en om die reden geweigerd dienen te worden. In de betreffende documenten kan specifieke informatie zoals een naam van een persoon of rechtspersoon die wel onder een van de twee regimes valt, worden zwartgelakt. Dat de 199 geïnventariseerde documenten integraal, zonder uitzondering, onder een van beide regimes zouden vallen, maakt dus niet uit.

Daar komt bij dat de uitspraak van de rechtbank Rotterdam d.d. 15 maart 2023 (ECLI:NL:RBROT:2023:2271) waar het OM op pagina 14-15 van het nieuwe besluit naar verwijst, nu juist het tegendeel aantoont van het standpunt van het OM. De rechtbank oordeelt namelijk dat het bestuursorgaan, in dit geval de burgemeester van Rotterdam, ten onrechte heeft geweigerd om documenten te openbaren:

"7.2 De rechtbank leidt hieruit af dat verweerder bij toepassing van deze weigeringsgrond dient te onderzoeken welke informatie die hij in het kader van een Bibob-onderzoek heeft verkregen, direct of indirect is te herleiden tot personen of bedrijven. Alleen die informatie valt onder de reikwijdte van artikel 28 van de Wet Bibob. Dat betekent dat namen van personen of bedrijven onder deze weigeringsgrond vallen en daarnaast andere informatie die herleidbaar is tot die personen of bedrijven, zoals bijvoorbeeld adressen of vestigingsplaatsen. Alle andere informatie, die wellicht in dezelfde context is gedeeld, valt echter niet onder artikel 28 van de Wet Bibob. Gelet op de strikte geheimhouding die artikel 28 van de Wet Bibob oplegt, dient verweerder zorgvuldig te beoordelen welke informatie wel en welke informatie niet tot personen of bedrijven herleidbaar is. Het is immers niet alleen belangrijk om te voorkomen dat tot personen of bedrijven herleidbare informatie openbaar wordt gemaakt, maar ook dat niet tot personen of bedrijven herleidbare informatie onder het absolute geheimhoudingsregime van artikel 28 van de Wet Bibob wordt gebracht en daarmee aan de openbaarheid wordt onttrokken. Verweerder heeft deze weigeringsgrond niet op deze wijze toegepast door complete passages uit de aangetroffen e-mails onder de reikwijdte van deze weigeringsgrond te brengen. Ontdaan van de namen van personen en bedrijven en informatie die herleidbaar is tot personen en bedrijven, resteert er

informatie die niet onder artikel 28 van de Wet Bibob valt maar daar door verweerder wel onder is gebracht. Dat geldt meer in het bijzonder voor informatie die geen betrekking heeft op bedrijven en personen, maar op de wijze waarop het onderzoek praktisch heeft plaatsgevonden. Ook die informatie heeft verweerder, dus ten onrechte, onder de reikwijdte van artikel 28 van de Wet Bibob geweigerd. Verweerder zal dus alsnog de op deze grond geweigerde informatie op de hiervoor beschreven wijze moeten beoordelen.
[onderstrepingen door MK]

Weliswaar was in het Woo-verzoek dat ten grondslag ligt aan deze gerechtelijke uitspraak, geen naam genoemd van een partij tegen wie een Bibob-onderzoek had gelopen, uit de uitspraak volgt zonder meer dat ook in geval van een Woo-verzoek waarin wordt verzocht om openbaarmaking van informatie over een of meer specifieke (rechts)personen, het zeer wel mogelijk is om documenten deels en onherleidbaar te openbaren waarbij de uitgangspunten zoals die zijn geformuleerd in de uitspraak van de Rotterdamse rechtbank onverkort gelden. Het tegendeel – zoals het OM concludeert – valt in ieder geval niet op te maken uit de uitspraak van de rechtbank Rotterdam.

Voor de onderhavige kwestie geldt dat al bekend is dat er een strafrechtelijk onderzoek genaamd ‘26Terrell’ tegen ondergetekende en RL Properties BV loopt en ook waar deze strafzaak op ziet, namelijk op het beweerdelijk witwassen van Heinekenlosgeld op de Amsterdamse Wallen.

Dat het naar aanleiding van het Woo-verzoek zeer wel mogelijk is om documenten te openbaren – ook documenten waarin strafvorderlijke of Bibob-gegevens worden vermeld – volgt nota bene uit de bij het aanvullende besluit geopenbaarde documenten 3, 10, 11, 12, 14, 17 en 24. In die documenten zijn namelijk slechts enkele passages weggelakt met een beroep op de Wjsg of de Wet Bibob. Zonder nadere toelichting, die in het aanvullende besluit ontbreekt, valt niet in te zien waarom deze 7 documenten naar het oordeel van het OM wel gedeeltelijk kunnen worden geopenbaard, en al dan niet gedeeltelijke openbaarmaking van maar liefst 199 andere documenten is geweigerd. Het OM lijkt te meten met twee maten.

Het verzoek om openbaarmaking van informatie over een in een Woo-verzoek met naam en toenaam genoemd persoon of rechtspersoon brengt dus niet per definitie met zich dat documenten daardoor integraal onder het Wjsg- of Bibob-regime vallen en geweigerd dienen te worden.

Voor zover het OM zich nog steeds beroept op de uitspraak van de rechtbank Amsterdam d.d. 26 september 2023 ([ECLI:NL:RBAMS:2023:5955](#)) in een andere Woo-zaak – in het nieuwe, aanvullende besluit wordt in elk geval geen afstand van deze uitspraak genomen – hierna mijn opvatting hierover.

Het OM lijkt uit de uitspraak af te leiden dat zodra in een Woo-verzoek een naam van een (rechts)persoon is vermeld waarnaar een strafrechtelijk onderzoek loopt of heeft gelopen, *alle* documenten berustend bij het OM automatisch onder het

regime van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens (Wjsg) vallen. Dit zou zelfs het geval zijn als het documenten betreft die geen onderdeel zijn van een strafdossier, bijvoorbeeld interne correspondentie binnen het OM of externe correspondentie tussen het OM en de gemeente Amsterdam, de Kansspelautoriteit (KSA) en het Landelijk Bureau Bibob (LBB).

Met deze opvatting wordt m.i. een te ruime uitleg gegeven aan het begrip "*strafvorderlijke gegevens*". Correspondentie van het OM met andere bestuursorganen en het LBB is in de regel geen onderdeel van een strafdossier. De informatie waar in het onderhavige Woo-verzoek om is gevraagd kan dus niet worden bestempeld als gegevens die "*langs geautomatiseerde weg in een gegevensbestand zijn verwerkt*" zoals in een strafdossier. Daarnaast valt van (de inhoud van) alle aangetroffen correspondentie niet zonder meer aan te nemen dat het gegevens bevat die zijn verkregen "*in het kader van een strafvorderlijk onderzoek*". Ik verwijs naar de in mijn beroepschrift genoemde voorbeelden van bestaande maar ontbrekende documenten of correspondentie waarvan in het Woo-verzoek openbaarheid wordt verlangd.

Afgaand op de eerder wél door het OM geselecteerde en op een inventarislijst geplaatste 73 documenten (**bijlage 1**) valt niet vol te houden dat – behoudens de naam van de betrokken (rechts)persoon – de volledige inhoud van alle overige documenten zonder meer valt in de categorie 'strafvorderlijke gegevens'.

Het grotendeels geanonimiseerde e-mailverkeer tussen het OM en de gemeente Amsterdam dat wél openbaar is gemaakt handelde over een plan om de vergunningaanvragen van de koper van mijn speelhallen en panden buiten behandeling te stellen en hoe dit met de koper moest worden gecommuniceerd. Dus een plan om een extra bestuursrechtelijke hindernis te creëren om geen vergunningen te hoeven verlenen aan de koper.

Aan de e-mailadressen te zien van bij de communicatie betrokken personen kijken maar liefst 7 ambtenaren die werkzaam zijn bij verschillende afdelingen van het OM door het hele land en 5 politieambtenaren mee. Het slagen van het plan om twee speelhallen op de Wallen (RLC 1 BV en RLC 2 BV) gesloten te houden, is voor politie en justitie kennelijk een zaak van nationaal belang.

"Ik heb geen bezwaar tegen verstrekking van deze brief door de gemeente", schrijft een officier van justitie van het Landelijk Parket Amsterdam uiteindelijk op 30 juni 2021 in een wél door het OM in het kader van de Wob verstrekte e-mail aan collega's en aan het Functioneel Parket Zwolle, nadat de officier (via de gemeente) kennis had genomen van de concepttekst van een brief van burgemeester Halsema aan de koper.

Ondanks de vele ogen die hebben meegekeken en de instemming van het OM met de brief van de burgemeester, heeft uw rechtbank het besluit van de burgemeester tot buitenbehandelingstelling van de vergunningaanvragen van de koper van mijn speelhallen op 19 december 2022 vernietigd.

Op pagina 3 van de uitspraak in zaaknummer AMS 21/5134 inzake het beroep van Nedcoin 1 BV en Nedcoin 2 BV, merkt de rechtbank bij r.o. 4.4 op dat *'uit het dossier volgt dat het OM in het belang van het strafrechtelijk onderzoek niet wil meewerken aan een eventuele levering van deze panden en het beslag niet zal opheffen.'* In een voetnoot verwijst de rechtbank naar een *'brief van 6 april 2021 van de officieren van justitie L.N. Stempfer en E. Duijts namens het OM aan verweerder.'* (bijlage 2)

Met 'verweerder' doelt de rechtbank op de burgemeester van Amsterdam. Het 'dossier' is geen Bibob-dossier. Het besluit tot het buiten behandeling stellen van de aanvragen is er juist op gericht om het Bibob-traject te omzeilen! Kortom: de brief van de officieren namens het OM van 6 april 2021 aan de burgemeester is een document waar het Woo-verzoek bij uitstek op doelt. De brief ontbreekt echter op elke inventarislijst. Ik verzoek uw rechtbank het OM te gelasten deze brief alsnog te traceren en onderdeel te laten zijn van deze procedure.

Openbaarmaking van zulke correspondentie dient een nationaal belang. Het maakt inzichtelijk hoe Nederlandse overheidsorganen samenspannen om een transactie van bonafide goedwillende ondernemers tegen te werken om op die manier legale bedrijfsactiviteiten op oneigenlijke wijze "uit te roken".

Strafvorderlijke gegevens

Het OM heeft het in haar besluiten steeds over 'strafvorderlijke gegevens', zonder precies te duiden welke gegevens hieronder worden verstaan. Voor de juiste definitie van het begrip 'strafvorderlijke gegevens' geeft de Memorie van Toelichting (Tweede Kamer, vergaderjaar 2002-2003, 28 886, nr. 3) van de toenmalige minister van Justitie gelukkig tekst en uitleg.

Op bladzijde 3 van de betreffende MvT stelt de minister:

'In het voorgestelde artikel 1, onder b, van dit wetsvoorstel is strafvorderlijke gegevens gedefinieerd als gegevens die zijn verwerkt over een natuurlijk persoon of rechtspersoon in het kader van een strafvorderlijk onderzoek. Deze gegevens kunnen zijn opgenomen in de processtukken en verwerkt in een strafdossier, Compas of de hoger beroep-systemen. (onderstreping door MK)

Het Wetboek van Strafvordering bevat geen definitie van het begrip "processtukken". Het begrip wordt in de praktijk ruim opgevat.

Niet alleen de processen-verbaal van de politie vallen hieronder, maar ook bijvoorbeeld de beslissingen die de officier van justitie of de rechter-commissaris heeft genomen in het kader van een strafvorderlijk onderzoek. In het strafdossier worden kort samengevat alle stukken gevoegd die redelijkerwijs van belang kunnen zijn voor de beantwoording van de vragen van de artikelen 348 en 350 van het Wetboek van Strafvordering.

(onderstreping door MK)

De correspondentie waar in de onderhavige Woo-zaak om openbaarmaking is verzocht, is geen onderdeel van een strafdossier, ook niet van het (verouderde) registratiesysteem Compas, de hoger beroep-systemen, processen-verbaal van de politie, noch gaat het om beslissingen van een officier van justitie of een rechter-commissaris in het kader van een strafvorderlijk onderzoek.

Aangezien de achtergehouden documenten niet onder een van de in de Memorie van Toelichting genoemde categorieën vallen – anders zou het OM dat wel hebben gesteld en onderbouwd – betreffen het dus geen strafvorderlijke gegevens die het OM of de minister met het oude en ook met het nieuwe aanvullende Woo-besluit voor de borst houdt.

In dat opzicht verschillen de documenten waarvan openbaarmaking in deze procedure is geweigerd van de stukken in die andere Woo-zaak waar ook om openbaarmaking was verzocht en waar de rechtbank Amsterdam op 26 september 2023 in eerste aanleg over heeft beslist.

In die zaak ging het om informatie over "*de beoordeling van het OM of moet worden overgegaan tot strafrechtelijke handhaving in het licht van het voornemen van de Ksa om een bestuurlijke boete op te leggen*" (zie punt 17 van [ECLI:NL:RBAMS:2023:5955](#)). Oftewel, het ging om informatie die ziet op "een beslissing van de officier van justitie", dus informatie die volgens de Memorie van Toelichting valt in de categorie 'strafvorderlijke gegevens'.

Dat de documenten waarvan openbaarmaking door het OM in de onderhavige Woo-zaak is geweigerd soortgelijke informatie betreft, heeft het OM niet gesteld in het verweerschrift noch in het aanvullende besluit, laat staan gemotiveerd of onderbouwd.

Oordeel rechtbank op 26 september 2023 (ECLI:NL:RBAMS:2023:5955)

De rechtbank Amsterdam achtte voor zijn beoordeling op 26 september 2023 van belang dat door openbaarmaking van documenten n.a.v. een Woo-verzoek waarin een (rechts)persoon met naam en toenaam is genoemd, bij het algemene publiek bekend wordt dat het OM een procedure of onderzoek is gestart t.a.v. die (rechts)persoon.

Bij r.o. 17 stelt de rechtbank: "*Ook als alleen een algemeen stuk openbaar zou worden gemaakt als reactie op een van de Wob-verzoeken, dan wordt daarmee duidelijk dat bij het OM een procedure of onderzoek gestart is met betrekking tot die persoon.*"

Dit argument gaat in de onderhavige Woo-zaak niet op. Dat het OM in 2020 een procedure/strafrechtelijk onderzoek tegen ondergetekende is gestart is sinds 26 oktober 2021, zoals hiervoor al is aangegeven, algemeen bekend.

Ik verwijs naar deze publicatie van die datum van Crimesite over een openbare zitting in het Vandros-proces: '*OM gaf Holleeder-getuige de keus: verklaring*

afleggen of vervolging' <https://www.crimesite.nl/om-gaf-holleeder-getuige-de-keus-verklaring-afleggen-of-vervolging/>

Ook Follow the Money heeft uitgebreid gepubliceerd over de lopende rechtszaak, zowel op haar website als in het boek 'Het Heinekenlosgeld'.

NU.nl heeft eveneens over de nieuwe vervolging bericht: <https://www.nu.nl/zaak-holleeder/6285661/om-mag-kaatee-weer-vervolgen-voor-witwassen-aan-holleeder-gelinkte-panden.html>, alsmede Het Parool: <https://www.parool.nl/amsterdam/om-mag-marcel-kaatee-opnieuw-vervolgen-voor-witwassen-wallenpanden-waarvan-holleeder-de-echte-eigenaar-zou-zijn-geweest~b6baad7b/>.

Tevens verwijst ik naar berichtgeving over de vervolging op mijn website, waaronder de volgende publicaties:

Strafzaak krijgt een vervolg: <https://www.marcelkaatee.nl/strafzaak-krijgt-een-vervolg/>

De vervolging, toen en nu: <https://www.marcelkaatee.nl/de-vervolging-toen-en-nu/>

Ne bis in idem: <https://www.marcelkaatee.nl/ne-bis-in-idem/>

Gechanteerd door het Openbaar Ministerie:
<https://www.marcelkaatee.nl/gechanteerd-door-het-openbaar-ministerie/>

Navraag bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State leert overigens dat tegen de gerechtelijke uitspraak van 26 september 2023 waar het OM zich op beroept, hoger beroep is ingesteld. De uitspraak is dus niet definitief. Het kenmerk van het beroep bij de Afdeling is: 202306850-1.

3. Het OM heeft ten onrechte geoordeeld dat slechts een enkel document onder deel 2 van verzoek 2 valt, althans dit oordeel is ontoereikend en niet behoorlijk dan wel begrijpelijk gemotiveerd.

Een zoekslag dient inzichtelijk te zijn voor een indiener van een Woo-verzoek. Dit blijkt onder meer uit een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 22 mei 2019, zie [ECLI:NL:RVS:2019:1675](https://www.eclinet.nl/ECLI:NL:RVS:2019:1675).

In rechtsoverweging 13.1 van die uitspraak is overwogen:

'Met de rechtbank is de Afdeling van oordeel dat de door het college verrichte zoekslag onzorgvuldig is geweest en onvoldoende inzichtelijk is gemaakt. De nadere motivering in het, gevolg gevend aan de aangevallen uitspraak, genomen besluit van 21 juni 2018 kan aan dat oordeel niet afdoen. De rechtbank heeft immers moeten beoordelen of het college in de besluiten van 14 april en 24 november 2017 voldoende inzichtelijk heeft gemaakt dat het een zorgvuldige zoekslag heeft verricht. De rechtbank heeft met juistheid

geoordeeld dat de verwijzing door het college naar volgens hem relevante personen van verschillende afdelingen met specifieke kennis over het onderwerp daartoe onvoldoende is. Daarmee is immers slechts duidelijk geworden bij wie het Wob-verzoek is uitgezet, maar niet hoe er vervolgens door de desbetreffende personen is gezocht. Evenmin is hiermee inzichtelijk gemaakt hoe het Wob-verzoek, door het college in het algemeen en door de verschillende relevante personen in het bijzonder, is geïnterpreteerd en hoe die interpretatie van invloed is geweest op de zoekslag die is gemaakt. Zo heeft het college bijvoorbeeld nagelaten specifiek te vermelden welke systemen zijn geraadpleegd, welke zoektermen zijn gehanteerd voor het zoeken naar documenten in die systemen, welke specifieke vragen de volgens het college relevante personen hebben meegekregen en welke schifting in de door die personen aangedragen documenten de door het college genoemde Wob-coördinatoren vervolgens hebben gemaakt [onderstrepingen door MK].'

In het verweerschrift dat in aanloop naar de vorige zitting van 17 januari 2024 is gepresenteerd, heeft het OM over de nieuwe zoekslag slechts gemeld dat uitvraag is gedaan bij betrokken officieren van justitie en parketsecretarissen, dat het strafdossier is doorgenomen en dat de mailboxen "uitvoerig" zijn doorzocht.

Ook in het nieuwe, aanvullende besluit is over dit deel van het Woo-verzoek niet meer opgetekend dan dat *"uitvraag [is] gedaan bij een medewerker van het OM die betrokken is (geweest) bij uitwisselingen van informatie met andere bestuursorganen over de panden en gokhallen aan de Molensteeg 1 en de Oudezijds Achterburgwal 30 te Amsterdam."*

Behalve oncontroleerbaar is deze toelichting in de visie van de Afdeling ook ontoereikend. Zo is in het verweerschrift noch in het aanvullende besluit uitgelegd in welke systemen is gezocht en op welke wijze zoekslagen zijn verricht, met name tijdens het doorzoeken van de mailboxen. Welke zoektermen zijn er gehanteerd? Welke vragen zijn aan de betrokken officieren en parketsecretarissen gesteld en meegegeven? Zijn officieren en/of parketsecretarissen in staat om gevoelige of onwelgevallige informatie achter te houden bij een 'zoekslag' in het kader van de Wob of Woo? Zo ja, is nagegaan of dit in deze zaak is gebeurd? Op welke wijze is nagegaan welke correspondentie met bestuursorganen (waar het Woo-verzoek op ziet), via de reguliere post is verzonden? Zie bijlagen 7a en 7b bij het beroepschrift.

Correspondentie met het OM

In verband met een civiele procedure tegen Het Parool over de in randnummer 10 van het beroepschrift genoemde publicatie op de voorpagina over de speelhallen RLC 1 BV en RLC 2 BV, stuurde ik op 27 november 2017 een brief aan het Landelijk Parket t.a.v. officier van justitie mr. J. Plooijs. Nadat antwoord uitbleef, zond ik de officier op 8 januari 2018 een reminder. Op 11 januari 2018 volgde eindelijk een antwoord van de officier:

Geachte heer Kaatee,

U vraagt mij om mij uit te laten over stellingen van uw civiele wederpartij betreffende een publicatie van bijna 7 jaren geleden. Ik heb echter geen behoefte en zie ook geen aanleiding of noodzaak om mij in uw geschil met Het Parool te mengen. Over wat mijn collega Zwinkels en ik namens het OM in mei 2010 in het requisitoir in de strafzaak tegen de heer Paarlberg naar voren hebben gebracht, heb ik thans niets op te merken. Aan uw vraag zal ik dan ook niet voldoen.

Hoogachtend,

J. Plooij.

Geen van de data in de periode waarop de briefwisseling met de officier (**bijlage 3**) over de publicatie over mijn speelhallen in Het Parool plaatsvond, wordt vermeld bij de 73 door het OM geïnventariseerde documenten naar aanleiding van het Wob-verzoek van 28 september 2021. Ook geen onderlinge correspondentie tussen OvJ mr. J. Plooij en OvJ mr. M. Zwinkels over mijn brieven, die ongetwijfeld moet hebben plaatsgevonden, of van mr. Plooij met anderen binnen het OM.

De inventarislijst (zie **bijlage 1**) ontbrak overigens bij de op 4 januari 2024 door de rechtbank aan mij gezonden stukken van het OM. Op deze inventarislijst worden slechts datums van e-mailberichten en Word-bestanden vermeld en een weigeringsgrond. Het argument van het OM – zoals in het verweerschrift is gesteld – dat herleidbaarheid naar personen of bedrijven de reden is geweest waarom geen inventarislijst is gemaakt van alle geïnventariseerde documenten, wekt dan ook bevreemding. Aan alleen een datum en een weigeringsgrond van een document op de lijst, valt immers niets op te maken.

Bij randnummers 31 en 33 van het beroepschrift heb ik gewezen op een e-mail die ik op 8 september 2017 aan de heer H. Klein van het OM heb gestuurd met de toen actuele stand van zaken wat betreft de verkoop van mijn bedrijven en panden en de aflossing van mijn schuld via het OM. De mail aan de heer Klein heb ik ter kennisname bijgevoegd als **bijlage 4**. Senior officier van justitie mr. Paul Notenboom van het Functioneel Parket in Amsterdam heeft het Wallenpanden-dossier daarna van de heer Klein overgenomen.

Interne correspondentie over mijn mail van 8 september 2017 en de overdracht van het dossier aan OvJ mr. Notenboom ontbreekt bij de documenten. Ook van correspondentie die Paul Notenboom in 2017 en 2018 over mijn speelhallen en panden heeft gehad met ambtenaren van de gemeente Amsterdam, ontbreekt ieder spoor op de overgelegde inventarislijsten.

De correspondentie van het OM, zowel intern als extern, naar aanleiding van mijn e-mail van 8 september 2017 valt binnen de reikwijdte van het Woo-verzoek. Het is informatie die (gedeeltelijk) openbaar gemaakt had moeten worden, zowel eerder in het kader van de Wob als daarna in het kader van de Woo.

Uit de in het beroepschrift en in deze pleitnota genoemde voorbeelden van bestaande en aangetoonde correspondentie waar het Woo-verzoek op ziet, blijkt dat de inventarisatie en zoekslagen minst genomen onzorgvuldig en in ieder geval onvolledig zijn geweest.

4. Het OM heeft ten onrechte geoordeeld dat 5 documenten integraal onder artikel 5.1, lid 2, sub i van de Woo vallen, althans de gebezigde motivering is ontoereikend dan wel onbegrijpelijk.

In het nieuwe, aanvullende besluit wordt de openbaarmaking van de documenten 2, 4, 8, 9 en 23 integraal geweigerd omdat de openbaarmaking van deze documenten in strijd zou zijn met het goed functioneren van de Staat.

Uit de motivering van het nieuwe besluit valt echter niet op te maken waarom de openbaarmaking van deze documenten integraal wordt geweigerd en waarom openbaarmaking van onderdelen van deze documenten niet mogelijk is. Het enkele argument dat het zou gaan om correspondentie met burgers dan wel advocaten, is daartoe onvoldoende.

Daarbij komt dat art. 5.1, tweede lid, onder i van de Wet open overheid een zogenoemde "relatieve" uitzonderingsgrond is. Dit betekent dat het belang van het goed functioneren van de Staat enerzijds moet worden afgewogen tegen het belang van openbaarmaking anderzijds.

'Voor de toepassing van deze uitzonderingsgrond moet het bestuursorgaan motiveren wat maakt dat het openbaar maken van de betreffende informatie zo schadelijk is voor het functioneren van de overheid dat dit het belang van openbaarheid overtreft.' (Rechtbank Midden-Nederland 5 oktober 2022, ECLI:NL:RBMNE:2022:4090).

Daarnaast is het zo dat *'na verloop van tijd de omstandigheden zo kunnen zijn dat deze uitzonderingsgrond niet meer of niet zonder uitvoerigere motivering kan worden toegepast.'* (bijlage bij Kamerstukken I 2021/22, 33328, AB, p. 94)

Uit niets blijkt dat deze belangen in het aanvullende besluit op zorgvuldige wijze tegen elkaar zijn afgewogen. Ergo: de motivering op dit punt is ondeugdelijk en ontoereikend. De motivering voldoet in ieder geval niet aan de eisen die hieraan worden gesteld in de rechtspraak, aangezien het OM niet heeft gemotiveerd wat maakt dat het openbaar maken van de specifieke informatie in kwestie zó schadelijk is voor het functioneren van de overheid dat dit het belang van openbaarheid zou overtreffen.

Zodoende schiet de motivering in het nieuwe, aanvullende besluit ook op het punt van de integrale weigering van de documenten 2, 4, 8, 9 en 23 tekort en kan het Woo-besluit ten aanzien van deze documenten geen stand houden.

5. Verzoek om proceskostenvergoeding

In verband met deze procedure verzoekt ondergetekende uw rechtbank om een proceskostenvergoeding. Ten eerste voor het betaalde griffierecht en ten tweede voor de kosten van beroepsmatige rechtsbijstand door een derde (een advocaat) die ik heb geraadpleegd voorafgaand aan de zitting op 17 januari jl. en voorafgaand aan de zitting van vandaag. Gelet op het door het OM veroorzaakte feitelijke verloop van de procedure en verwijzend naar het Besluit proceskosten bestuursrecht, lijkt me een vergoeding voor juridische bijstand ook redelijk.

6. Conclusie

- a) Het OM heeft ten onrechte geoordeeld dat 199 documenten integraal onder het Wjsg- en bibob-regime vallen, althans de gebezigde motivering is ontoereikend dan wel onbegrijpelijk;
- b) Het OM heeft ten onrechte geoordeeld dat slechts een enkel document onder deel 2 van verzoek 2 valt, althans dit oordeel is ontoereikend en onbehoorlijk dan wel onbegrijpelijk gemotiveerd;
- c) Het OM heeft ten onrechte geoordeeld dat 5 documenten integraal onder artikel 5.1 lid 2 sub i van de Woo vallen, althans de gebezigde motivering is ontoereikend dan wel onbegrijpelijk.

Ik verzoek u deze pleitnotities incl. de bijlagen aan het zittingsverbaal te hechten.

Marcel Kaatee
